

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Jednolita Rada nie zbadała i nie dokonała oceny w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych aspektów sprawy.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady proporcjonalności.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady równego traktowania.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę prawa własności skarżącego i wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
11. Zarzut jedenasty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady nemo auditur.
12. Zarzut dwunasty dotyczący dopuszczenia się przez Jednolitą Radę nadużycia uprawnień.
13. Zarzut trzynasty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa skarżącego ze względu na niezapewnienie rozpatrzenia sprawy skarżącego przez odpowiednie instytucje i organy Unii.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniące rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2018 r. – ABLV Bank / EBC

(Sprawa T-281/18)

(2018/C 259/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ABLV Bank AS (Ryga, Łotwa) (przedstawiciele: adwokaci O. Behrends, M. Kirchner i L. Feddern)

Strona przeciwna: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 23 lutego 2018 r. stwierdzających, że skarżący i ABLV Bank Luxembourg, SA są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością; oraz
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że dokonana przez EBC ocena kryterium „bycia na progu upadłości lub bycia zagrożonym upadłością” w odniesieniu do skarżącego i jego jednostki zależnej ABLV Bank Luxembourg była błędna i nie zawierała szeregu aspektów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez EBC prawa skarżącego do bycia wysłuchanym i innych jego praw procesowych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez EBC prawa skarżącego do odpowiednio uzasadnionej decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że EBC nie zbadał i nie dokonał oceny w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych aspektów indywidualnej sprawy.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez EBC zasady równego traktowania.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez EBC prawa własności i wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przez EBC zasady nemo auditor.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący dopuszczenia się przez EBC nadużycia uprawnień.
10. Zarzut dziesiąty naruszenia przez EBC wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa skarżącego ze względu na niezapewnienie rozpatrzenia sprawy skarżącego przez odpowiednie instytucje i organy Unii.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2018 r. – Bernis i inni / Jednolita Rada

(Sprawa T-282/18)

(2018/C 259/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ernests Bernis (Jurmala, Łotwa) Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Ryga, Łotwa) i Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (przedstawiciele: adwokaci O. Behrends, M. Kirchner i L. Feddern)

Strona przeciwna: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Jednolita Rada)

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (zwanej dalej „Jednolitą Radą”) z dnia 23 lutego 2018 r. w odniesieniu do ABLV Bank, AS i ABLV Bank Luxembourg, SA;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzynaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości Jednolitej Rady do podjęcia decyzji o likwidacji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę praw skarżących poprzez ogłoszenie formalnej decyzji o niepodjęciu środków polegających na restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę praw skarżących poprzez dokonanie przez nią błędnej oceny na podstawie art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę praw skarżących poprzez dokonanie przez nią błędnej oceny na podstawie art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 806/2014.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę prawa skarżących do bycia wysłuchanym i innych praw procesowych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę prawa skarżących do odpowiednio uzasadnionej decyzji.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Jednolita Rada nie zbadała i nie dokonała oceny w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych aspektów sprawy.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady proporcjonalności.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady równego traktowania.